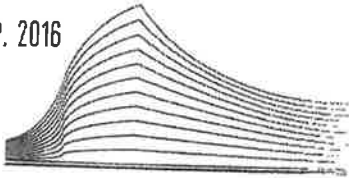

02 SEP. 2016

VRIJGESTELD VAN EXPEDITIERECHT
ingevolge art. 200/2° wvfb. R.H.G.

11544

Repertoriumnummer 2016/6587
Datum van uitspraak 02 September 2016
Rolnummer A/14/04580

Uitgifte		
Uitgerekt aan	Uitgerekt aan	Uitgerekt aan
op €	op €	op €

Niet aan te bieden aan de
ontvanger

**Rechtbank van Koophandel
Gent,
Afdeling Kortrijk**

Vonnis

Zevende kamer

Aangeboden op
Niet te registreren

De heer _____, geboren te Eeklo op 08.08.1985, wonend te _____
Eiser, hebbend als raadsman meester Anthony Godfroid, advocaat te Brussel en pleitend meester Anthony Godfroid voornoemd.

tegen :

De coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid met vennootschapszetel te _____ ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer _____
Verweerster, hebbend als raadsman meester Jan Leysen, advocaat te Kortrijk en pleitend meester Anne-Sophie Devolder, advocaat te Kortrijk.

Mede inzake:

Mevrouw _____ wonend te _____
Vrijwillig tussenkomende partij, hebbend als raadsman meester Anthony Godfroid; advocaat te Brussel en pleitend meester Anthony Godfroid voornoemd.

Gelet op de art. 2 en volgende van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Gelet op de inleidende dagvaarding d.d. 20.11.2014,

Gezien de overige stukken van het dossier van de rechtspleging,

Gehoord de partijen in hun middelen en conclusies.

1. DE FEITEN

1.1.

_____ heeft op 4 juni 2014 een hond aangekocht bij _____
_____ ie een professioneel kweker is, voor de prijs van 550 €.

Na de aankoop bleek de hond, genaamd "NONA", niet alleen een darmbacterie te hebben doch tevens een ernstige gewrichtsaandoening aan zijn knieën waardoor de hond moeilijk kon stappen.

en zijn partner hebben diverse kosten gemaakt en twee operaties laten uitvoeren voor het behandelen van de diarree en van de gewrichtsaandoening.

werd van de gewrichtsaandoening telefonisch in kennis gesteld op 18 juli 2014 (dag van de eerste operatie uitgevoerd aan het kniegewricht van de linkse achterpoot) en nadien per e-mail op 24 juli 2014 waarin terugbetaling van de gemaakte en nog te maken kosten vroeg.

reageerde per mail d.d. 28 juli 2014 waarin zij stelde het te betreuren pas gecontacteerd geweest te zijn nadat er al ingrepen en verzorging werd toegepast, dat zij de foto's en verslagen wenste over te maken aan haar dierenarts die evenwel pas vanaf 20 augustus 2014 uitsluitsel zou kunnen geven en dat zij bereid was om de koop te vernietigen en de aankoopssom terug te betalen.

konden zich niet vinden in de voorgestelde oplossing en eisten volledige tussenkomst in de kosten. Ze lieten de hond een tweede maal opereren op 16 september 2014, dit maal aan het kniegewricht van de rechtse achterpoot.

werd voor uitvoering van de tweede operatie nog diverse keren in gebreke gesteld om alle gemaakte kosten terug te betalen doch hierop kwam geen positieve reactie.

stelde enkel voor om de koop te ontbinden en de koopssom terug te betalen doch ze weigerde om de gemaakte kosten terug te betalen.

vorderen thans de gemaakte kosten terug alsmede een reductie van de aankoopprijs en een morele schadevergoeding zoals hieronder nader uiteengezet.

1.2.

verwijst de kosten van de dierenarts te moeten betalen omdat eiser en vrijwillig tussenkomende partij al diverse consultaties en een operatie hadden laten uitvoeren alvorens haar in te lichten zodat haar de kans werd ontnomen om tot kosteloos herstel over te gaan. Ze verwijst verder naar de bepaling van de wet consumentenkoop dat voorziet dat de consument het keuzerecht heeft op kosteloos herstel dan wel de kosteloze vervanging behalve als dat onmogelijk of buiten verhouding zou zijn. Ze wijst erop dat de gevorderde dierenartskosten buiten verhouding staan tot de aankoopprijs van de hond.

Ze wijst er ondergeschikt op dat de dierenartskosten moeten gedeeld worden omdat het gekend is dat dit ras veel afwijkingen vertoont zodat er het risico hiervan aanvaard hebben.
Ze betwist tenslotte de vordering ook cijfermatig.

2. VORDERINGEN

2.1.

en vorderen in laatste conclusies:

"In hoofdorde:

- *Op grond van artikel 1649quinquies, § 3 van het Burgerlijk Wetboek, verweerder te veroordelen tot een passende prijsvermindering op de aankoop prijs van Nona, begroot op 50 % van de aankoop prijs, hetzij 225 EUR.*
  - *Op grond van de aanhef van artikel 1649quinquies, § 1 van het Burgerlijk Wetboek (aanvullende schadevergoeding) verweerder te veroordelen tot alle gemaakte dierenartskosten die veroorzaakt zijn door de contractuele wanprestatie van verweerder (inbreuk op artikel 1604 B.W.), begroot op 2797,43 EUR, herleid in hoofdorde naar 2572,43 EUR (2797,43 EUR minus 225 EUR).*
  - *Verweerder te veroordelen tot de kosten der ingebrekestellingen, begroot op 22 EUR.*
  - *Op grond van artikel 1649quinquies, § 1 van het Burgerlijk Wetboek een morele schadevergoeding toe te kennen van 100 EUR, te vermeerderen met de wettelijke intresten vanaf 24 juli 2014 (datum eerste ingebrekestelling) tot aan de dagvaarding, daarna te vermeerderen met de gerechtelijke interesten te tellen vanaf de dagvaarding tot aan de gehele betaling.*
- In ondergeschikte orde:*
- *Idem hoofdvordering, maar teruggevorderde dierenartskosten herleid naar 1500 EUR."*

2.2.

vordert in laatste conclusies:

'De vordering van eiser af te wijzen als ongegrond.

Ondergeschikt: de aansprakelijkheid voor de dierenartskosten te verdelen en minstens een derde bij de eisende partij te willen leggen.

Uiterst ondergeschikt: de gevorderde herstelkosten te willen herleiden zoals hierboven uiteengezet.

Eiser te veroordelen tot de kosten van het geding, langs de zijde van concludante gevallen begroot op de rechtsplegingsvergoeding ad 715 EUR.'

3. BEOORDELING

3.1. DE PROCEDURE

De bevoegdheid van deze rechtbank wordt niet betwist evenmin als de ontvankelijkheid van de gestelde vordering.

De rechtbank ziet ambtshalve geen redenen om te twijfelen aan haar bevoegdheid noch om de vordering onontvankelijk te verklaren.

3.2. TEN GRONDE

3.2.1.

en ; baseren hun vordering op artikel 1649 bis tot octies B.W. ingevoerd bij wet van 1 september 2004 inzake consumentenkoop.

; betwist niet dat deze wet op de zaak van toepassing is.

De rechtbank stelt vast dat de toepassingsvoorwaarden van deze wet in casu inderdaad vervuld zijn:

- Eiser en vrijwillig tussenkommende partij zijn consumenten in de zin van artikel 1649 bis§2, 1° B.W.
- ; is een verkoper in de zin van artikel 1649 bis§2, 2° B.W.
- De hond in kwestie is een consumptiegoed in de zin van artikel 1649 bis§2, 3° B.W.

3.2.2.

; betwist dat de hond conformiteitsgebreken vertoonde in de zin van artikel 1649ter §1, 3° en 4° B.W., minstens dat deze gebreken reeds bij levering aanwezig zou geweest zijn waarbij zij het vermoeden ex artikel 1649 quater §4 tracht te weerleggen door verwijzing naar een onderzoek op een reu uit hetzelfde nest die geen gewrichtsproblemen zou hebben.

Deze betwisting is onterecht.

Het stuk 9 van eiser toont aan dat uit het labo-onderzoek uitgevoerd op de ontlasting van NONA op 5 juni 2014, is gebleken dat de hond behept was met de giardia-bacterie. De

aanwezigheid van deze bacterie werd vastgesteld daags na de levering zodat moet worden aangenomen dat de bacterie reeds bij levering aanwezig was. Dit betreft bovendien een "gebrek" dat het "normaal gebruik" van de hond onmogelijk maakt nu de hond zich niet op normale wijze kan gedragen, lopen en spelen indien hij ziek is door diarree.

Ook wat de gewrichtsaandoening betreft, kan niet ernstig betwist worden dat deze wel degelijk aanwezig is noch dat het "gebrek" zich binnen de zes maand na levering heeft voorgedaan noch dat dit het normaal gebruik van de hond in het gedrang brengt.

De aanwezigheid van de gewrichtsaandoening blijkt voldoende uit het verslag van dierenarts Nick VANVOOREN d.d. 18.07.2014 (stuk 12 en 15 bis eiser) die een bilaterale laterale patellaluxatie graad 2 rechts en graad $\frac{3}{4}$ links vaststelde alsook uit de verslagen van de dierenartsen van de universiteit Gent d.d. 10.11.2014 (stuk 21 eiser) en d.d. 24.09.2014 (stuk 18 eiser) met betrekking tot de diagnose en operatie uitgevoerd aan de rechter achterpoot ingevolge de vastgestelde heupdysplasie bilateraal en patellaluxatie naar lateraal (erge graad 3) rechts.

Hoewel deze vaststellingen niet tegensprekelijk gebeurden, bestaat er geen gegronde reden om de objectiviteit of deskundigheid van een van beide diagnoses - die volledig gelijklopend zijn - te betwijfelen.

De röntgenfoto's (stuk 20 eiser) werden overigens ook aan overgemaakt die tot op heden de diagnose op geen enkele wijze inhoudelijk gemotiveerd heeft betwist.

Vermits het gebrek zich binnen de zes maand na levering heeft voorgedaan, wordt het geacht bij de levering reeds aanwezig geweest te zijn behoudens bewijs van het tegendeel (artikel 1649 quater §4 B.W.).

Dit tegenbewijs wordt door niet geleverd.

Het feit dat een andere hond uit hetzelfde nest niet dezelfde aandoening zou vertonen, vormt evident geen tegenbewijs voor het feit dat NONA de aandoening wel blijkt te hebben gehad zoals genoegzaam aangetoond aan de hand van de hogergenoemde stukken.

Het staat eveneens buiten kijf dat een dergelijk gebrek de hond ongeschikt maakt voor "normaal gebruik" en/of niet dezelfde kwaliteit en prestaties biedt die voor honden mogen verwacht worden (cfr artikel 1649 ter § 1) gezien de vaststelling dat het dier ernstig mankte en pijn leed. Dit wordt op zich door verweerster niet betwist.

3.2.3.

leent voorts niet gehouden te kunnen worden tot terugbetaling van de dierenarts- en operatiekosten omdat zij niet de kans zou gekregen hebben tot kosteloos herstel van de hond over te gaan door haar eigen bedrijfsdierenarts (die

dit aan lagere tarieven zou hebben gedaan, aldus
en zouden de operatiekosten al hebben gemaakt alvorens zij
werd ingelicht.

neemt tevens dat de kosten die worden gevorderd buiten
verhouding zijn tot de aankoopprijs en dat het eisen van deze kosten derhalve rechtsmisbruik
zou uitmaken zodat hij hier niet toe kan gehouden zijn.

Tot slot meent lat minstens een verdeling van de
aansprakelijkheid zich opdringt – minstens ten belope van 1/3° van de kosten - vermits het
algemeen geweten is dat het ras van de hond in casu, veel erfelijke afwijkingen kent en
aldus het risico zouden aanvaard hebben.

en werpen op dat kosteloos herstel of vervanging van de
hond niet mogelijk was gezien zij gehecht waren aan de hond en er redelijkerwijze van hen
niet kon verwacht worden dat zij genoeg zouden nemen met een "vervanghond" of dat zij
erop zouden vertrouwen dat als zij het dier teruggaven voor herstel, dit dier niet zou
geëuthanaseerd worden. en werpen bovendien op dat
elke herstelling overeenkomstig de wet consumentenkoop binnen een redelijke termijn en
zonder ernstige overlast voor de consument dient te gebeuren, hetgeen hier niet het geval
zou geweest zijn.

Aldus menen en recht te hebben op de alternatieve,
subsidiäre remedie voorzien in artikel 1649 quinquies §3 B.W., met name een passende
prijsvermindering en dit gecombineerd met een aanvullende schadevergoeding zoals
voorzien in artikel 1649 quinquies §1 B.W. (bestaande uit de terugbetaling van alle operatie-
en dierenartskosten). Zij menen daarenboven dat deze kosten niet buitenproportioneel zijn
en dat het vorderen van deze kosten geenszins rechtsmisbruik uitmaakt in hunnen hoofde.

3.2.4.

De rechtbank volgt het standpunt van dat kosteloze
vervanging van de hond redelijkerwijze als onmogelijk moet worden beschouwd en/of
gepaard gaande met een ernstige overlast van de consument.

De rechtbank volgt het standpunt in de rechtspraak dat stelt dat een vervanging in dergelijk
geval geen passende remedie is nu moet worden aangenomen dat en
zich inmiddels hadden gehecht aan het dier, hetgeen ten andere blijkt uit
het feit dat zij – zoals blijkt uit de voorliggende briefwisseling – hun zomervakantie helemaal
hebben opgeofferd aan de verzorging van de hond (die zij zelf moesten voederen gezien haar
toestand) en uit de kosten die zij zonder dralen en aarzelen gemaakt hebben om het dier snel
uit zijn lijden te verlossen en te genezen.

Een kosteloos herstel was in theorie naar het oordeel van de rechtbank, wel mogelijk geweest in die zin dat [ ] en [ ] de onmiddellijk hadden kunnen contacteren na de vaststelling van het manken van NONA teneinde de nodige diagnose te laten stellen en de vereiste operaties te laten uitvoeren. Het is immers juist dat [ ] en [ ] de [ ] pas voor het eerst telefonisch hebben gecontacteerd op het ogenblik dat de eerste operatie werd uitgevoerd – met name op 18 juli 2014 - waardoor ze [ ] theoretische kans hebben ontvoren om de eerste operatie op eigen kosten (en mogelijks goedkoper) te laten uitvoeren door haar eigen dierenarts. De vrees dat [ ] het dier meteen en zonder overleg zou hebben laten euthanaseren, lijkt de rechtbank een brug te ver.

Echter moet vastgesteld worden dat dergelijk kosteloos herstel door [ ] dezelfde operaties zou hebben vereist waarbij het zeer de vraag is of deze dan werkelijk zoveel goedkoper zouden zijn uitgevoerd worden. [ ] legt daar in elk geval niet het minste bewijs van voor en maakt dit bijgevolg niet aannemelijk.

Bovendien blijkt uit de voorliggende mail van [ ] d.d. 28.07.2014 alsmede uit het gebrek aan positieve reactie van [ ] op de talrijke, daaropvolgende ingebrekestellingen voorafgaand aan de tweede operatie (die pas doorging op 16 september 2014), dat zij geenszins de intentie had om kosteloos tot herstel over te gaan en op eigen kosten operaties aan het dier te laten uitvoeren, laat staan dat zij dit binnen een redelijke termijn zou hebben gedaan en zonder ernstige overlast voor [ ] en [ ] zoals nochtans vereist door artikel 1649 quinquies §2 B.W. In de mail d.d. 28.07.2014 biedt zij enkel aan om de koop te vernietigen en geeft zij meteen te kennen dat [ ] en [ ] nog tot minstens 20 augustus 2014 zouden moeten wachten alvorens nog maar enig nieuws te krijgen van haar eigen dierenarts van [ ]

In de gegeven omstandigheden is de rechtbank dan ook van oordeel dat [ ] en [ ] gelet op de contractuele wanprestatie van [ ] wel degelijk aanspraak kunnen maken op de alternatieve remedie voorzien in artikel 1649 quinquies §3, met name een passende prijsvermindering gepaard gaande met een aanvullende schadevergoeding voor de geleden kosten (op grond van artikel 1149 B.W.).

De gevorderde prijsvermindering ten belope van 225 € komt de rechtbank, billijk en gegrond voor.

Wat de gevorderde schadevergoeding betreft, is de rechtbank, in strijd met hetgeen [ ] voorhoudt, principieel van oordeel dat het geen rechtsmisbruik

uitmaakt om het volledig bedrag van de operaties en consultaties – voor zover de gemaakte uitgaven daadwerkelijk worden bewezen – in de gegeven omstandigheden terug te vorderen.

Men kan er immers niet omheen dat een dier een “levend” consumptiegoed is en als dusdanig niet kan vergeleken worden met bijvoorbeeld een toestel.

De vraag stelt zich dan ook wat eiser en vrijwillig tussenkomende partij, die na aankoop de zorg over het dier hadden en er zich om bekommerden, anders konden doen dan het dier verzorgen en (zo snel mogelijk) opereren. Er kan toch redelijkerwijze niet verwacht worden dat zij dagdagelijks moesten toezien hoe het dier mankte en pijn leed zonder het de gepaste verzorging toe te dienen, bestaande in dit geval uit diverse consultaties, het toedienen van medicatie en twee operaties.

Evenmin hoeven zij als consument het risico te dragen van het feit dat het hen geleverde exemplaar belast is met een erfelijk gebrek. Als consument hadden zij het recht om een gezond dier te krijgen en moesten zij niet verwachten dat dit dier behept was met een erfelijk gebrek. Indien het zo is, zoals [redacted] voorhoudt, dat dit ras vaak te kampen heeft met dergelijke aandoeningen, dan is het precies de taak van de verkoper om er in het bijzonder op toe te zien dat aan de koper een dier wordt geleverd dat niet belast is met deze aandoening (zoals klaarblijkelijk het geval was met andere dieren uit hetzelfde nest cfr de door [redacted] voorgelegde attesten van de reu uit hetzelfde nest) en indien naderhand blijkt dat het geleverde dier wel de desbetreffende aandoening vertoont, dan ligt het risico daarvan bij de verkoper die een dergelijk ras kweekt en verkoopt.

3.2.5.

Het voorgaande neemt niet weg dat [redacted] en [redacted], de door hen gedragen kosten wel degelijk moeten bewijzen.

De rechtbank stelt vast dat zij geen bewijs voorleggen van de betaling van het bedrag - 1.177,89 €, overeenkomend met het bedrag van de eerste operatie. Dit bedrag wordt door [redacted] dan ook terecht betwist.

Het saldo van de vordering komt de rechtbank wel bewezen en gegrond voor behoudens de gevorderde morele schadevergoeding. De rechtbank ziet geen reden om, bovenop de gevorderde prijsvermindering en de bewezen, geleden materiële schade, nog een morele schadevergoeding toe te kennen.

De vordering is bijgevolg gegrond ten belope van een bedrag van 225 € (gevorderde prijsvermindering) en een bedrag van 1.619,54 € (2.797,43 € gevorderde kosten – 1.177,89 € niet bewezen kosten), hetzij een totaalbedrag van 1.844,54 €, te vermeerderen met de vergoedende intresten aan wettelijke rentevoet vanaf 24 september 2014 (datum eerste ingebrekestelling na betaling van de gevorderde kosten).

Het meergevorderde wordt afgewezen als ongegrond.

3.3. DE GERECHTSKOSTEN – UITVOERBAARHEID BIJ VOORRAAD

wordt, als overwegend in het ongelijk gestelde partij,
veroordeeld tot de gerechtskosten.

Deze worden aan de zijde van begroot op 304,14 € dagvaardingskosten en 780 €
rechtsplegingsvergoeding (zoals geïndexeerd vanaf 01.06.2016).

De uitvoerbaarheid bij voorraad wordt door [ ] en
gevorderd doch [ ] heeft zich daartegen uitdrukkelijk verzet.
Er worden door de eisende partijen geen bijzondere motieven aangehaald om de
uitvoerbaarheid bij voorraad toe te kennen terwijl de dagvaarding dateert van voor 1
november 2015 en derhalve het oude artikel 1397 Ger.W. nog van toepassing is op
onderhavige procedure. De uitvoerbaarheid bij voorraad kan bijgevolg niet worden
toegekend.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Recht doende op tegenspraak,

Verklaart de vordering van [ ] en [ ] ontvankelijk doch slechts
in de volgende mate gegrond:

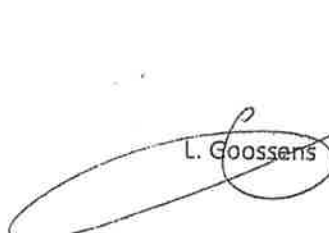
Veroordeelt de [ ] tot het betalen aan [ ] en
de som van 1.844,54 €, te vermeerderen met de vergoedende intresten
aan wettelijke rentevoet vanaf 24 september 2014 tot aan de algehele betaling.

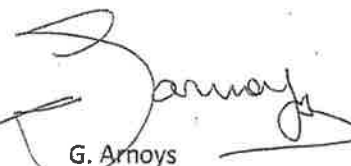
Veroordeelt de [ ] tot het betalen van de gerechtskosten, die
aan de zijde van [ ] en [ ] worden begroot op 304,14 €
dagvaardingskosten (in hoofde van de eerste) en 780 € rechtsplegingsvergoeding (in hoofde
van beiden).

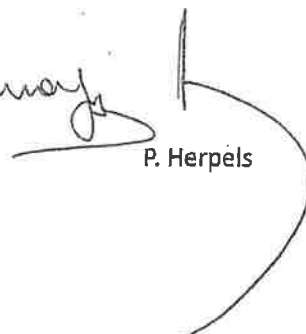
Wijst het meergevorderde af als ongegrond.

Aldus het vonnis, gewezen door de rechtbank van koophandel Gent, afdeling Kortrijk, zevende kamer, samengesteld als volgt:

- A. De Braekeleer, rechter, voorzitter van de kamer,
  - P. Herpels, rechter in handelszaken,
  - G. Arnoys, plaatsvervangend rechter in handelszaken,
- en uitgesproken in het gerechtsgebouw II te Kortrijk in openbare terechtzitting van **vrijdag, twee september tweeduizend zestien** door de voorzitter van de kamer, bijgestaan door L. Goossens, griffier.

 L. Goossens

 G. Arnoys

 P. Herpels

 A. De Braekeleer